

РЕПУБЛИКА СРБИЈА
УПРАВНИ СУД
14 У 29244/10
06.10.2011.године
Београд

У ИМЕ НАРОДА

Управни суд, у већу састављеном од судија: Обрада Андрића, председника већа, Душице Маринковић и Јасминке Вукашиновић, чланова већа, са судским саветником Снежаном Вујачић, записничарем, одлучујући у управном спору по тужби тужиоца "S.B.-S.K.M." д.о.о. из Б., ..., кога заступа пуномоћник Жарко С. Боровчанин, адвокат из Београда, Чарли Чаплина бр. 37, против тужене Комисије за заштиту конкуренције Републике Србије, ради поништаја решења бр. 5/0-02-473/10-1 од 04.10.2010.године, са заинтересованим лицем П.у.к.о.С, Б., ..., у предмету уврђивања постојања злоупотребе доминантног положаја, по одржаној усменој јавној расправи дана 05.10.2011.године, у нејавној седници већа одржаној дана 06.10.2011.години, донео је

ПРЕСУДУ

I Тужба се ОДБИЈА.

II ОДБИЈА СЕ захтев тужиоца за накнаду трошкова управног спора.

Образложење

Оспореним решењем, донетим у извршењу пресуде Управног суда, Одељења у Нишу, II-3 У. 310/10 (2007) од 21.06.2010.године, у ставу I диспозитива утврђено је да тужилац има доминантан положај на утврђеном релеватном тржишту пружања услуге дистрибуције радио и телевизијских

програма преко кабловске дистрибутивне мреже на територији града Београда, у ставу II утврђује се да је тужилац злоупотребио доминантан положај на утврђеном релевантном тржишту вођењем промотивне акције на територијама општина Палилула и Стари град током марта месеца 2006. године, што је за последицу имало спречавање, ограничавање и нарушавање конкуренције на утврђеном релевантном тржишту, а у ставу III налаже се тужиоцу да свим корисницима са којима је у току вођења промотивне акције на територијама општина Палилула и Стари град у марту 2006. године закључио Уговоре о заснивању корисничког односа уз погодности које су нуђене у промотивној акцији, достави анекс уговора о заснивању корисничког односа, у којем ће кориснике обавестити да се у члану 5. Уговора о заснивању корисничког односа брише последња реченица првог става која гласи: “у случају када је корисник прикључен на систем бесплатно (без обавезе плаћања прикључне таксе), на једнострани раскид овог уговора од стране корисника, примењују се одредбе наведене у другом ставу овог члана”, као и цео други став истог члана. Констатује се да су наложене мере из тачке III став 1. диспозитива овог решења извршене у року прописаном решењем Комисије број: 5/0-03-0003/07-13 од 22.03.2007. године. У ставу IV налаже се тужиоцу да Комисији за заштиту конкуренције достави доказ о извршењу налога из става III диспозитива и констатује се да је извршен налог за доставу доказа из тачке IV став 1. диспозитива овог решења у року прописаном решењем Комисије број: 5/0-03-0003/07-13 од 22.03.2007. године. У ставу V одбија се захтев П.у.к.о.С., ..., Б., поднет против тужиоца, у делу који се односи на утврђивање злоупотребе доминантног положаја приликом и након закључивања уговора са страним продукцијским кућама за заступање и/или реемитовање иностраних канала, као неоснован.

У тужби поднетој Управном суду 11.11.2010.године, тужилац оспорава законитост решења тужене комисије због повреде правила поступка, непотпуно и погрешно утврђеног чињеничног стања и погрешне примене материјалног права, као и ради утврђења да је тужена комисија поновила своје раније решење, које је већ поништено пресудом Управног суда број II-3 У-310/10 од 21.06.2010. године. Указује на различито одређене називе правног лица у

односу на које је покренут поступак закључком Комисије од 10.07.2006. године и правног лица на које гласе налози из оспореног решења, сматрајући да је ова повреда поступка од утицаја и на чињенице на основу којих се утврђује релевантно географско тржиште и релевантно тржиште услуга и од којих зависи оцена о постојању или непостојању доминантног положаја, имајући у виду да је поступак покренут у односу на С. – С. к. м.д.о.о. из К., Д. Б., док је оспорено решење донето у односу на С.–С.к. м. д.о.о. Б., ..., при чему су подаци са странице АПР-а, којима се обралаже ова нелогичност, били доступни туженом и у време доношења првобитно поништеног решења од 22.03.2007. године. Указује да је у доношењу оспореног решења Комисија поступила по пресуди Управног суда само утолико што је јасно назначила које је тело комисије одлучивало и решавало ову управну ствар, док је у целости, на истоветан начин поновила изреку ранијег, укинутог решења, која садржи и став V, иако је овај став изреке претходно већ потврђен од стране Управног суда пресудом 5 У.285/10 (2007) од 24.06.2010. године, те се заинтересованом лицу не може омогућити поновно вођење управног спора у истој ствари. Сматра да није требало одлучивати о налозима из ставова III и IV оспореног решења, јер је тужилац ове налоге добровољно извршио још априла месеца 2007. године. Истиче да је релевантно тржиште погрешно утврђено, супротно Уредби о критеријумима за утврђивање релевантног тржишта и одредби члана 6. став 3. тада важећег Закона о заштити конкуренције, јер је као релевантно географско тржиште утврђена територија града Београда, иако је географски релевантно тржиште, на коме у овом случају паралелно учествују оба учесника-тужилац и кабловски дистрибутер “А.”, само централна територија две централне градске општине, Палилула и Стари град. Наводи да је неосновано проширење релевантног географског тржишта довело до погрешног утврђења тржишног удела тужиоца као доминантног, при чему ни релевантно тржиште производа, односно услуга није правилно утврђено, имајући у виду да се Комисија, у делу оспореног решења у коме закључује да не постоји могућност супституције дистрибуције радио и телевизијских програма путем кабловске дистрибутивне мреже другом сличном услугом, позива само на став Републичке агенције за телекомуникације да могући супститути нису одговарајући у погледу квалитета и цене, иако је у време покретања поступка и доношења оспореног

решења постојала могућност сасвим адекватне и одговарајуће супституције путем TDH и IPTV технологије. Указује да је доминантан положај тужиоца утврђиван на основу података о броју корисника укупно 8 оператора КДС са подручја Београда, те да је као кључни доказ узет извештај Републичке агенције за телекомуникације о томе да је Управни одбор ове агенције дана 16.02.2007. године донео одлуку о оглашавању тужиоца за оператора са значајним тржишним учешћем на територији Београда, иако су се догађаји у односу на које је утврђиван доминантан положај тужиоца, одиграли марта месеца 2006. године, годину дана пре доношења ове одлуке. Разлоге тужене комисије за постојање радњи злоупотребе доминантног положаја у оспореном решењу сматра контрадикторним, јер се са једне стране тврди да су промотивне акције корисне, а затим закључује да тужилац таквим поступањем врши злоупотребу положаја, при чему услови уговора, који се оспореним решењем квалификују као радње злоупотребе, нису штетни за потрошаче или забрањени према Закону о заштити потрошача. Предлаже да суд тужбу уважи и оспорено решење поништи у ставовима I, II, III и IV диспозитива, те у том делу предмет врати туженој Комисији на поновно одлучивање, или да у том делу својом пресудом одлучи у спору пуне јурисдикције и замени поништено решење, а у ставу V диспозитива да поништи решење без враћања предмета туженој Комисији на поновно одлучивање, у смислу члана 42. став 1. Закона о управним споровима, из разлога што је доношење новог решења у овом делу непотребно, те да обавезе тужену комисију да тужиоцу надокнади трошкове управног спора, опредељене на усменој расправи у укупном износу од 20.000,00 динара.

Заинтересовано лице није доставило одговор на тужбу, која му је уредно уручена дана 21.01.2011.године.

Тужени одрган је у одговору на тужбу и на усменој расправи остао при разлозима из образложења оспореног решења и предложио да суд тужбу одбије као неосновану.

Управни суд је одржао усмену јавну расправу применом одредбе члана 34. став 2. Закона о управним споровима ("Службени гласник РС", бр.

111/09), којом је прописано да је расправа обавезна ако је у управном поступку учествовало две или више странака са супротним интересима.

Усмена расправа је одржана у присуству пуномоћника тужиоца и пуномоћника тужене комисије, а у одсуству уредно позваног заинтересованог лица, у складу са одредбом члана 38. Закона о управним споровима.

По разматрању списка предмета, оцени навода тужбе и одговора на тужбу, као и доказа изведених на одржаној усменој јавној расправи, Управни суд је нашао да је тужба неоснована.

Из списка предмета и оспореног решења пролази да је тужени орган, поступао по захтеву заинтересованог лица из овог управног спора, поднетом 13.03.2006.године, са допуномо од 29.03.2006.године и 24.05.2006.године, уз који је приложен извештај РАТЕЛ-а од 03.04.2006.године, са прилозима о укупном броју оператора кабловске телевизије и броју корисника њихових услуга на територији Републике Србије, садржају понуда и шема покривености града Београда мрежом свих кабловских дистрибутивних система, посебно "А.". Захтев је поднет поводом радњи тужиоца, предузетих на територији општина Стари град и Палилула, вођењем промотивних акција и давањем изузетних погодности корисницима који се определе за раскид уговора са тренутним оператером и закључење уговора са тужиоцем (бесплатан прикључак на мрежу, бесплатно коришћење КДС мреже наредних годину дана , три месеца бесплатног интернета или Pay TV), које је подносилац захтева окарактерисао као радњу злоупотребе доминантног положаја на тржишту, из члана 18. тада важећег Закона о заштити конкуренције, наводећи при том и да тужилац закључије еклузивне уговоре о заступању или редистрибуцији појединих иностраних ТВ канала. Уз захтев је приложио плакате промотивне акције и 17 дописа својих корисника, којима се отказују до тада постојећи уговори са "А."д.о.о. Б., чланом удружења.

Доносећи оспорено решење у поновном поступку, у извршењу пресуде Управног суда Одељења у Нишу II-3 У. 310/10 (2007) од

21.06.2010.године, којом је поништено раније решење туженог органа бр. 5/0-03-0003/07-13 од 22.03.2007.године, тужени орган је, након што је отклонио повреде правила поступка на које му је указано овом пресудом, утврдио из докумената које је Комисија прикупила у току испитног поступка, на основу навода странака датих приликом узимања изјаве и унетих у записник о узимању изјаве бр. 101/06-23 од 30.10.2006.године, као и на основу навода странака на усменој расправи одржаној 25.01.2007. године пред Саветом комисије и унетим у записник са усмене расправе бр. 5/0-03-0003/07-3, да је међу странкама неспорна чињеница да је тужилац водио промотивну акцију на територији Општина Палилула и Стари град у току марта месеца 2006. године, са нуђењем одређених погодности корисницима који закључе уговоре током трајања ове акције, као и да је цена услуга дистрибуције радио и телевизијских програма преко кабловске дистрибутивне мреже тужиоца на територији града Београда повећана од 01.04.2006. године са 395,00 динара на 455,00 динара. Није спорно ни да је тужилац потписао уговоре са иностраним продукцијским кућама о заступању или реемитовању иностраних канала.

На основу јавно доступних информација о привредним друштвима на интернет страници Агенције за привредне регистре, тужена Комисија је утврдила да је након окончања управног поступка пред Комисијом дошло до промене седишта и законског заступника тужиоца у односу на моменат доношења поништеног решења, те да је на дан одлуке у поновном поступку регистровано седиште тужиоца на адреси

Утврђујући релевантно тржиште, у смислу Уредбе о критеријумима за утврђивање релевантог тржишта ("Службени гласник РС" бр.94/05), као релевантно тржиште је утврђено тржиште пружања услуга дистрибуције радио и телевизијских програма преко кабловске дистрибутивне мреже на територији града Београда. При утврђивању релевантног тржишта производа, односно услуга, узета је у обзир чињеница да је тужилац, као пружилац услуге дистрибуције РТВ програма преко КДС мреже, једини оператер присутан на целој територији града Београда, на којој не постоји могућност да се кориснику услуге

путем неке друге технологије обезбеди иста или слична услуга, првенствено имајући у виду садржину програма, квалитет пружене услуге и цену за такав начин пружања услуге. Како, по налажењу туженог органа, услуга дистрибуције РТВ програма преко КДС мреже представља услугу за коју не постоји нити супституција тражње, нити супституција понуде, реч је о услузи коју карактерише нееластичност тражње, због тога што корисници немају могућност куповине других услуга, која би била замена за услугу дистрибуције РТВ програма КДС мреже, а због постојања баријера за улазак на релевантно тржиште, конкуренти не могу у кратком року и без већих трошкова да понуде ову услугу. Приликом утврђивања релевантног географског тржишта, Комисија је нарочита ценила изјаву овлашћеног лица тужиоца да након повећања цене услуге тужиоца на целој територији града Београда, не долази до смањења тражње, тј. до смањења корисника услуге. Због тога је, по налажењу тужене Комисије, завршетак промотивне акције планиран непосредно пред повећање цене релевантне услуге на територији града Београда, како се одрицање тужиоца од профита у наредних 12 месеци, а које је неспорно у случају закључења уговора са корисницима на територији општина Палилула и Стари град у току трајања промотивне акције у марту 2006. године, не би у већој мери негативно одразило на финансијске резултате пословања тужиоца.

Код утврђивања постојећег доминантног положаја, у смислу одредбе члана 16. став 1. Закона о заштити конкуренције (“Службени гласник РС” бр.79/05), Комисија је узела у обзир податке које је сама утврдила у поступку, јер је на захтев Комисије 8 оператора, који пружају услугу дистрибуције РТВ програма преко КДС мреже на територији града Београда, доставило податке о броју корисника којима пружају ову услугу, као и податак о територији града Београда на којој је сваки појединачни оператер присутан. На основу података о укупном броју корисника услуга дистрибуција РТВ програма преко КДС мреже у Београду и броја корисника којима поменути услугу на овој територији пружа тужилац, а којима је располагала Комисија, утврђен је удео тужиоца на релевантном тржишту који је већи од 40%. Ценећи снагу тужиоца, као конкурента на утврђеном релевантном тржишту, Комисија је нарочито узела у обзир

чињеницу да, према подацима које су оператори доставили Комисији на њен захтев, највећи број оператора не пружа услуге дистрибуција РТВ програма преко КДС мреже на целој територији града Београда, већ само у појединим општинама или на појединим територијама и локацијама, док је, према подацима тужиоца које је комисија ценила, он као пружалац услуге заступљен на целој територији града Београда, као тржишту које одликује постојање улазних баријера, имајући у виду обавезу испуњавања основних техничких услова који се односе на кабловску дистрибутивну мрежу и телекомуникациона средства, те прибављање одговарајућих одобрења за пружање услуге и неопходност поседовања одговарајућих дозвола за изградњу или поседовање мреже. Притом је Комисија нарочито ценила наводе из дописа Републичке агенције за телекомуникације бр.03-031-81 од 07.03.2007. године, достављеног на захтев Комисије од стране Управног одбора ове агенције, који је дана 16.02.2007. године, донео одлуку да се тужилац прогласи за оператора са значајним тржишним уделом на територији Републике Србије за пружање услуге дистрибуције РТВ програма преко КДС мреже и да такву позицију тужилац има и на подручју града Београда. Приликом утврђивања доминантног положаја тужиоца на релевантном тржишту, узета је у обзир економска снага коју је тужилац истакао приликом узимања изјаве од овлашћених лица, наводећи да је спреман да улази у активности које неће одмах резултирати приходом, што по мишљењу тужене Комисије представља одраз његове финансијске моћи, узимајући притом у обзир и чињеницу постојања бизнис плана тужиоца, који садржи само план повећања цена и то до 2011. године, те да и поред постојања плана повећања цена, тужилац нема реакцију на тржишту у смислу раскида уговора од стране корисника и да број корисника услуга стабилно расте. Ценећи ове податке и доказе, тужена Комисија је констатовала да је тужилац у могућности да доноси пословне одлуке не водећи рачуна о пословним одлукама својих конкурената, добављача, купаца или крајњих корисника његове робе или услуга. У складу са наведеним, тужена Комисија је утврдила да тужилац има доминантан положај на утврђеном релевантном тржишту, односно тржишту пружања услуга дистрибуције РТВ програма преко КДС мреже на територији града Београда.

Код утврђивања да ли је дошло до злоупотребе доминантног положаја, тужена Комисија је, ценећи понашање тужиоца према одредбама тада важећег Закона о заштити конкуренције и промотивну акцију тужиоца на територији Општина Палилула и Стари град, ценила и понашење “А.”-а, као и расположиву документацију и доказе и утврдила да за одлучивање у овој правној ствари није од пресудног значаја који оператор је први започео промотивну акцију на територији општина Палилула и Стари град, већ је промотивне акције ценила у односу на циљеве због којих су промотивне акције вођене, као и у односу на ефекте који су настали на тржишту, као последица вођења промотивних акција. Полазећи првенствено од чињенице да су промотивне акције корисне за потрошаче и да саме по себи нису противзаконите, осим ако за циљ или ефекат немају нарушавање конкуренције на тржишту, у ком случају представљају злоупотребу доминантног положаја, уколико их спроводи учесник на тржишту који такав положај поседује, Комисија је закључила да ефекат “А.”-ове промотивне акције не доводи до спречавања, ограничавања или нарушавања конкуренције, јер “А.” не поседује доминантан положај на тржишту, нити се може закључити да је “А.” своју промотивну акцију водио искључиво са циљем нарушавања конкуренције, с обзиром да се оглашавао плакатом наслова “купујте домаће”, не прецизирајући групу корисника који се желе привући у току трајања промотивне акције. Ценећи циљеве и ефекте промотивне акције тужиоца, Комисија је на основу расположиве документације утврдила да је промотивна акција тужиоца директно била усмерена на прелазак корисника који су у уговорном односу са конкурентским оператером на КДС мрежу тужиоца, јер је рекламирана плакатима “САД БИРАТЕ БОЉЕ” и акција преласка на “С. мрежу гратис”, уз нуђење изузетних погодности приликом закључења нових уговора, преласком корисника на мрежу тужиоца. Ценећи изјаву овлашћеног лица, дату на усменој расправи, да је промотивна акција имала за циљ да другим операторима укаже да ће тужилац реаговати на њихова слична понашања, јер би у противном дошло до “епидемије” таквих ситуација од стране других оператора Србије, што би нарушило тржиште у смислу квалитета и разноврсности услуга, као и технолошког развоја, Комисија је закључила да је тужилац водио промотивну акцију са циљем дисциплиновања постојећих конкурената, односно у циљу

утицаја на слабљење тржиште утакмице, у смислу утицаја на постојеће конкуренте да се уздрже од спровођења одређених активности, које би тужилац окарактерисао или као нетражено понашање и узвратио у складу са својом тржишном снагом, или би се ставио, наводно, у заштиту квалитета и технолошког развоја тржишта. Овакво понашање тужиоца, по налажењу тужене Комисије, за резултат има заштиту и јачање његов доминантног положаја, истовремено стварајући репутацију тужиоца као учесника на тржишту са којим се тешко може такмичити, што за ефекат може да има слабљење конкуренције од стране постојаћих конкурената, или спречавање уласка на тржиште нових потенцијалних конкурената. Ценећи наводе тужиоца да је промотивна акција спроведена баш на општинама Палилула и Стари град, оцењено је да на поменутим територијама тужилац има највећи број потенцијалних корисника у односу на постојећу мрежу, те ценећи остале доказе и изјаве тужиоца, тужена Комисија је закључила да је тужилац на територијама општина Палилула и Стари град у току марта 2006. године водио промотивну акцију која је имала за циљ спречавање, ограничавање и нарушавање конкуренције на релевантном тржишту, чиме је учинио радњу злоупотребе из члана 18. тада важећег Закона о заштити конкуренције (“Службени гласник РС”, бр. 75/05), а нарочито радњу којом се непосредно или посредно намећу неправедне продајне цене или други неправедни услови пословања, нудећи пружање услуга бесплатно на 12 месеци искључиво као последицу своје финансијске снаге, а у циљу заштите и ојачавања свог положаја на тржишту. Вођењем промотивне акције тужилац је истовремено извршио и радњу којом се ограничава производња, тржиште или технички развој, на штету потрошача, везивањем корисника уговором у наредне 3 године и стварањем додатних улазних баријера на утврђено релевантно тржиште, чиме је органицио унапређење процеса такмичења на овом тржишту. Ценећи осталу расположиву документацију, наводе и доказе, Комисија је оценила да битно не утичу на доношење другачије одлуке у овој управној ствари, те је одлучила као у ставу I-IV диспозитива оспореног решења.

Одлучујући о делу захтева за покретање поступка који се односио на закључивање уговора са страним продукцијским кућама за заступање или

реемитовање иностраних канала, тужена Комисија је, ценећи уговоре које је тужилац закључио са иностраним продукцијским кућама и услове под којима су они закључени, оценила да су ови уговори закључени у складу са чланом 14. тада важећег Закона о заштити конкуренције и да сами по себи не представљају забрањене уговоре, те је одлучила као у ставу V диспозитива решења, имајући у виду да је пресудом Управног суда, у чијем извршењу је донето оспорено решење, у целини поништено раније решење тужене комисије.

Код оваквог стања ствари, Управни суд налази да је правилан закључак туженог органа по коме тужилац има доминантан положај на утврђеном релевантном тржишту пружања услуга дистрибуције радио и телевизијских програма преко кабловске дистрибутивне мреже на територији града Београда, те да је тужилац злоупотребио доминантан положај на утврђеном релевантном тржишту вођењем промотивне акције на територијама општина Палилула и Стари град током марта месеца 2006.године, што је за последицу имало спречавање, ограничавање и нарушавање конкуренције на утврђеном релевантном тржишту, услед чега су му правилно наложене мере из става III и IV диспозитива оспореног решења, правилном применом одредаба члана 16., 18. и 19. Закона о заштити конкуренције (“Службени гласник РС”, бр. 79/2005), који се у конкретном случају примењује на основу одредбе члана 74. Закона о заштити конкуренције (“Службени гласник РС”, бр. 51/2009).

Оцењујући наводе тужбе, Управни суд је нашао да су неосновани и да не могу довести до другачије оцене законитости оспореног решења. Ово због тога што из списка предмета несумњиво произлази постојање индентитета између правног субјекта у односу на који је покренут поступак закључком Комисије бр. 101/06.1 од 10.07.2006.године и у односу на који је донето оспорено решење, са правилно наложеним мерама, уз правилно унету констатацију у диспозитив оспореног решења да су наведене мере извршене. Правилно је оспореним решењем одлучено и у односу на део захтева П.у.к.о.С., заинтересованог лица у овом управном спору, под тачком V диспозитива оспореног решења, имајући у виду да је пресудом Управног суда од 21.06.2010.године, у чијем извршењу је оспорено решење донето, у целини поништено раније решење тужене Комисије, а

да је пресуда Управног суда 5 У 285/10 (2007), на коју се тужилац у тужби позива, донета 24.06.2010.године, после доношења пресуде којом је поништена и тачка V диспозитива ранијег решења, те не утиче на другачију оцену законитости оспореног решења у тачки V диспозитива. Нису од утицаја на другачије одлучивање ни наводи тужбе којима се указује на погрешно утврђено релевантно географско тржиште и непотпуно утврђено чињенично стање засновано на погрешној оцени доказа који потичу из каснијег периода у односу на догађаје на основу којих је утврђиван доминантан положај тужиоца, имајући у виду да је, према подацима у списима предмета, релевантно географско тржиште утврђено за целу територију града Београда, на основу чињеница и података прибављених о пословању тужиоца и пословању 8 кабловских оператора, чланова П.у.к.о.С., на целој територији Београда, у периоду када је тужилац водио промотивне акције које су окарактерисане као злоупотреба доминантног положаја, при чему је “А.”, у односу на кога су вођене промотивне акције на територијама Општина Палилала и Стари град, само један од чланова овог удружења. Нису основани ни наводи тужбе којима се указује на погрешан закључак туженог органа у односу на постојање злоупотребе доминантног положаја, која, по мишљењу тужиоца не постоји уколико не постоје штетни ефекти по потрошаче, имајући у виду цитирану одредбу члана 18. Закона о заштити конкуренције у којој је дата дефиниција радњи којима се врши злоупотреба доминантног положаја на релевантном тржишту, као и чињеницу да је тужилац закљученим уговорима у време трајања промотивне акције везивао кориснике за наредне 3 године, уз истовремено планирање повећања цена услуга које су предмет ових уговора, за период до 2011.године.

Остали наводи истакнути у тужби, правилно су оцењени од стране туженог органа у оспореном решењу, па разлоге туженог органа на којима је засновао своју одлуку у свему као правилне прихвата и овај суд.

Са изнетих разлога, након закључене усмене расправе у смислу члана 46. став 2. Закона о управним споровима, налазећи да оспореним решењем није повређен Закон на штету тужиоца, Управни суд је, применом одредбе члана

40. став 2. и члана 41. Закона о управним споровима (“Службени гласник РС”, бр. 111/09), одлучио као у диспозитиву ове пресуде, под I.

Суд је одбио као неоснован захтев тужиоца за накнаду трошкова спора, обзиром на успех тужиоца у овој управној ствари и одлучио као ставу II диспозитива ове пресуде, на основу одредбе члана 66., 67. и 74. Закона о управним споровима, сходном применом члана 146. и 149. Закона о парничном поступку (“Службени гласник РС”, бр. 125/04).

ПРЕСУЂЕНО У УПРАВНОМ СУДУ

Дана 06.10.2011. године, 14 У 29244/10

Записничар
Снежана Вујачић,с.р.

Председник већа-судија
Обрад Андрић,с.р.

За тачност отправка
Управитељ писарнице
Дејан Ђурић

БТ